

BİZİM SOKAK

ESİN ÖZBEK

Merhaba! Kutunun içinde ne olduğunu merak ettiniz değil mi? Biraz sabretmeniz gerekiyor. Bundan önce anlatacak çok şey var..

Önce Zeynep'lerin çatısına leylekler geldi.

Leylekler gelmiş!
Leylekler yuvaya gelmiş!
Anne, baba!

Sonra, Mıstık'ın babasıyla çok yaşlı ve büyük ağaçların olduğu bir koruyu gezdik. Burada yüzlerce yıllık bir meşe ağacı gördük.

Elim zor yetişiyor, haydi çabuk çek!

Çekiyorum kıpırdamayın!
Herkes gülümsesiin!

Korunun çıkışında bir lale bahçesi gördük.

Şu renklere bakın!

Hepsi de birbirinden güzel.

Yağmur'un kuzeni bir okul gösterisine katıldı. Gösteride ilkbahar rolündeydi.

İlkbahardır benim adım. Martta yağmurlarla gelirim. Doğayı kış uykusundan uyandırır, nisan ve mayısta rengârenk çiçeklerle yazı merhaba derim...

Zeynep'in büyük babaannesi onları ziyarete geldi. Dikkat ettiyseniz büyük babaannesi dedim, yani babaannesinin annesi. Tam seksenbeş yaşında!

Eskiden bütün buraları dutluktu. Senin haylaz deden hep o dut ağaçlarının tepesinde gezerdi.

Dedem haylazmış ama ağaçları çok sever. Bahçemize çok ağaç dikmiş.

Her bahar diğer çocuklarla birlikte, dut ağaçlarında ipekböceği yumurtası arardı! Yumurtadan çıkan bir tırtılın kelebeğe dönüşmesini izlemek, çocuklar için büyük maceraydı. Ama artık dut ağacı kalmadı buralarda.

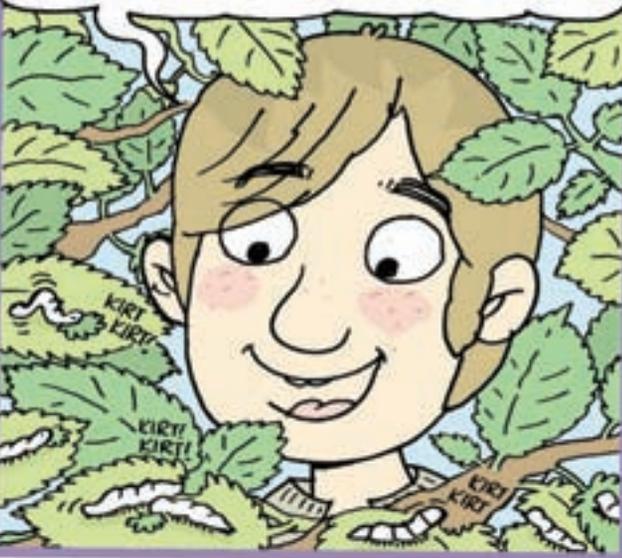
Bizim bahçede var! Yan komşumuzun bahçesinde de var!

Öyle mi? Belki de bu ağaçlarda birkaç ipekböceği tırtılı bulabilirsiniz.

Haydi hemen gidip bakalım!

Gerçekten de burada bir sürü tırtıl var. Yaprakları nasıl da hızlı yiyorlar!

Hepimiz ikişer tırtıl alıp evlerimize götürdük. Tırtıllarımız çok oburdu. Onları her gün, Erenler'in bahçesindeki dut ağacının yapraklarıyla besledik.

Tırtıllarım koza örüyor! Bunu gözlem defterime yazmalıyım.

Biliyor musunuz? Dedem elli yıl önce okuduğu ipekböcekleriyle ilgili bir kitabı bize yolluyor! Yarın elimizde olur sanıyorum.

Herhalde anlamışsınızdır. Kutuda ipekböceği kozalarını var. Kelebekler kozadan ne zaman çıkacak acaba?

